

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 469/2017-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. septembra 2017 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Rudolfa Tkáčika prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Ivanou Zmekovou, Zámocká 18, Bratislava, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 56/2014 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 56/2014 porušené boli.

2. Okresnému súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 56/2014 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 400 € (slovom štyristo eur), ktoré je Okresný súd Malacky povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Malacky je povinný uhradiť [REDACTED] trovy konania v sume 287,50 € (slovom dvestoosemdesiat sedem eur a päťdesiat centov) na účet jeho právnej zástupkyne, advokátky JUDr. Ivany Zmekovej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 469/2017-18 z 1. augusta 2017 prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Malacky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 56/2014 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

*„Návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 02.09.2013, doručeným súdu dňa 05.09.2013, sa domáhal zaplataenia splatného peňažného záväzku voči [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] (preplatenie nadčasovej práce) vyplývajúcich zo služobného pomeru voči zamestnávateľovi (t. j. žalovanému). Predmetný návrh je súdom vedený pod sp. zn.: 6 C/56/2014.*

Od pridelenia uvedenej spisovej značky neboli zo strany súdu urobené žiadne ďalšie úkony, a rovnako tak nebol do dnešného dňa vytýčený ani jeden termín pojednávania.

Vzhľadom na vyššie uvedené sa sťažovateľ listom zo dňa 18.12.2014 domáhal vytýčenia termínu pojednávania nakoľko od podania žaloby uplynul (v tom čase) už viac ako rok a v predmetnej veci nebolo nariadené pojednávanie.

Následne podal sťažovateľ predsedovi súdu sťažnosť na prieťahy v konaní zo dňa 17.03.2015 spolu so žiadosťou o vytýčenie termínu pojednávania.

Predseda súdu podal k sťažnosti sťažovateľa stanovisko zo dňa 09.04.2015, v ktorom sa vyjadril, že prešetrením sťažnosti dospel k záveru, že prieťahy v danom konaní sú dôvodné, avšak výlučne z objektívnych dôvodov.

Ďalej uviedol, že vzhľadom na dlhodobú kritickú personálnu situáciu okresného súdu nie je možné zabezpečiť riadny výkon súdnictva.

Sťažovateľ sa naďalej prostredníctvom svojho právneho zástupcu pravidelne informuje v informačnom centre súdu ako aj priamo v spisovej kancelárii na stav konania. Zo strany súdu sú poskytované informácie o nezmenenom stave predmetného konania, bez vytýčenia termínu pojednávania.

Sťažovateľ sa opätovne listom zo dňa 04.03.2016, doručeného súdu dňa 09.03.2016, domáhal vytýčenia termínu pojednávania v predmetnej právnej veci vzhľadom ku skutočnosti, že žalobu podal (v tom čase) pred takmer 2,5 rokom.

Ani po podaní predmetnej žiadosti sa stav konania nezmenil a nebol vytýčený termín pojednávania.

Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu rozšíril svoj žalobný návrh podaním zo dňa 22.06.2016. Aj po tomto úkone však stav konania zostal nezmenený a sťažovateľovi nebola doručená ani výzva na zaplatenie súdneho poplatku za rozšírenie návrhu.“

3. Keďže napadnuté konanie dosiaľ nebolo právoplatne skončené, sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote upravené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd postupom Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/56/2014 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Malacky prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/56/2014 konal bez zbytočných prieťahov.

3. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadostučinenie v sume 400,- EUR (slovom štyristo eur), ktoré mu je Okresný súd Malacky povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Malacky je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 287,50 EUR (slovom dvestoosemdesiat sedem celá päťdesiat eur) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ivany Zmekovej na účet vedený vo [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

4. Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. Spr. 2128/17 doručeným ústavnému súdu 20. júna 2017, v ktorom predseda okresného súdu okrem iného uviedol:

„Pokiaľ ide o moje vyjadrenie k sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], uvádzam, že žaloba napadla na tunajší súd 5.9.2013. Zo spisu a taktiež z prehľadu procesných úkonov vyplýva, že vo veci sa z rôznych príčin nekonalo plynule.

Najväčší prieťah som zistil na strane žalovaného [REDAKOVANÉ], ktorému trvalo vyjadrenie k žalobe takmer 15 mesiacov a to od prevzatia výzvy 11.2.2014, do doručenia vyjadrenia súdu dňa 4.5.2015.

Ďalšie nekonanie spadá na vrub súdu, keď o návrhu na zmenu petitu (jún 2016) rozhodol až 20.2.2017, t. j. o 8 mesiacov. Najbližší termín pojednávania je určený na 5.9.2017.

Z hľadiska zavinenia prieťahov konštatujem zodpovednosť štátu, jednak [REDAKOVANÉ], ktoré nedokázalo vyriešiť ťažkú personálnu situáciu tunajšieho súdu v obsadení sudcami. Len na ilustráciu uvádzam, že zákonná sudkyňa napr. k 31.12.2015 mala v oddelení pridelených 1870 nerozhodnutých vecí. Prípadné zistené zavinenie je teda objektívneho charakteru.“

5. K vyjadreniu okresného súdu k sťažnosti sťažovateľ zaujal svoje stanovisko v podaní doručenom ústavnému súdu 13. septembra 2017, v ktorom okrem iného uviedol:

«Okresný súd Malacky vo svojom vyjadrení konštatuje, že v predmetnej veci najväčší prietah súd zistil na strane žalovaného, ktorému vyjadrenie k žalobe (doručenej dňa 05.09.2013) trvalo takmer 15 mesiacov. Sťažovateľ má za to, že nemôže byť na jeho ťarchu nečinnosť žalovaného, a tiež dodáva, že súd má zákonné prostriedky, akými môže prietahom v konaní zabrániť, resp. ich odstrániť. V danom prípade však k využitiu týchto prostriedkov zo strany konajúceho súdu nedošlo.

Ďalej Okresný súd Malacky uvádza, že „ďalšie nekonanie spadá na vrub súdu...“, pričom dodáva, že z hľadiska prietahov konštatuje zodpovednosť štátu, a že prípadné zistené zavinenie je objektívneho charakteru.

Sťažovateľ má za to, že zaťaženosť súdu nie je ospravedlniteľným dôvodom pre prietahy v konaní a pre porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote upravené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zakladá v zmysle konštantnej judikatúry Ústavného súdu povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21 /01, I. ÚS 251/05). V prípade, že nie je objektívne možné tak urobiť, máme za to, že je povinnosťou súdu riešiť tento stav s kompetentnými orgánmi.

Okresný súd Malacky vo svojom vyjadrení uvádza, že termín pojednávania je vytýčený na deň 05.09.2017. Sťažovateľ podal sťažnosť pred vytýčením uvedeného termínu pojednávania (ešte v októbri 2016), a teda sťažnosť bola dôvodná.

Sťažovateľ naďalej trvá na tom, že jeho právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote upravené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Malacky porušené bolo, a preto požaduje finančné zadosťučinenie.»

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

II.

7. Súčasťou vyjadrenia okresného súdu zo 14. júna 2017 k sťažnosti bolo aj opísanie napadnutého konania, ktorého priebeh bol takýto:

«05. 09. 2013 - súdu doručený návrh na vydanie platobného rozkazu zo dňa 02.09.2013, pridelený na prejednanie sudcovi [REDAKOVANÉ]. Spis bol vedený pod sp. zn. 16 Ro/2332/2013.

18. 09. 2013 - súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu

24. 09. 2013.- žalobca uhradil súdny poplatok

15. 01. 2014 - spis prevedený do registra „C“

16. 01. 2014 - spis pridelený do oddelenia 6C, vedený pod sp. zn. 6 C/56/2014. zákonný sudca [REDAKOVANÉ]

05. 02. 2014 - doručenie žaloby žalovanému spolu s výzvou na vyjadrenie k žalobe

27. 02. 2014 - súdu doručená žiadosť žalovaného o predĺženie lehoty na vyjadrenie k žalobe

09. 04. 2014 - vyhovené žiadosti žalovaného o predĺženie lehoty na vyjadrenie k žalobe

04. 05. 2015 - súdu doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe

28. 06. 2016 - súdu doručený návrh žalobcu na rozšírenie žaloby

06. 09. 2016 - spis predložený vsu na vypracovanie uznesenia o zmene petitu

20. 02. 2017 - súd uznesením č. k. 6 C/56/2014-101 pripustil zmenu žaloby

20. 02. 2017 - súd vyzval žalobcu na doplatenie súdneho poplatku za žalobu

20. 02. 2017 - súd vyzval žalobcu na vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného v zmysle § 167 ods. 3 CSP

20. 03. 2017 - doplatený SP za žalobu zo strany žalobcu

31. 03. 2017 -súdu doručené stanovisko žalobcu k vyjadreniu žalovaného zo dňa 27.04.2015

05. 04. 2017 - vytýčený termín pojednávania na deň 18.05.2017

05. 04. 2017 - súd vyzval žalovaného na vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu v zmysle § 167 ods. 4 CSP

09. 05. 2017 - súdu doručené vyjadrenie žalovaného

18. 05. 2017 – pojednávanie odročené na deň 05. 09. 2017.»

Ústavný súd na okresnom súde zistil, že pojednávanie nariadené na 5. september 2017 sa uskutočnilo a bolo odročené na neurčito na účely ďalšieho dokazovania.

8. Obsah zapožičaného súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 6 C 56/2014 potvrdzuje úkony uvedené v jeho vyjadrení zo 14. júna 2017, ktoré ústavný súd považuje za preukázané.

III.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov.

11. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

12. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu.

Preto na splnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (I. ÚS 10/98).

13. Povinnosťou súdov vyplývajúcou zo základného práva účastníkov súdneho konania na prerokovanie ich veci bez zbytočných prietahov v kontexte medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky je garantovať účastníkom súdneho konania právo na prerokovanie ich veci v primeranej dobe (v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru) a zabezpečiť odstránenie stavu právnej neistoty osoby domáhajúcej sa rozhodnutia štátneho orgánu v primeranej dobe (III. ÚS 111/04, III. ÚS 11/05).

14. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

15. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

16. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru má každý právo na to, aby bola jeho záležitosť spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

17. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným

spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (obdobne III. ÚS 127/03, IV. ÚS 221/04).

18. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

19. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplývala do 30. júna 2016 z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý bol s účinnosťou od 1. júla 2016 zrušený a počnúc týmto dňom je úprava civilného sporového, civilného mimosporového a správneho súdneho konania predmetom Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“) a Správneho súdneho poriadku.

20. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prieťahov podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 vyplývala z § 6 OSP, ktorý súdu prikazoval, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupoval tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a rozhodnutá, ako aj z § 117 ods. 1 OSP, podľa ktorého bol sudca povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov, a z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

21. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prieťahov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 CSP a čl. 12 CMP, podľa ktorých súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu (podľa Civilného sporového poriadku), resp. účastníkov konania (podľa Civilného mimosporového poriadku) a iných osôb. Tento základný princíp konania je premietnutý do ďalších ustanovení

Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku so zohľadnením osobitostí jednotlivých druhov konaní tvoriacich predmet úpravy týchto poriadkov.

22. Napríklad povinnosť súdu konať bez priet'ahov vyplýva z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania, z § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania, ďalej z § 168 – § 172 CSP o predbežnom prejednaní sporu a následkoch neprítomnosti strán, aj z § 179 ods. 1 CSP, podľa ktorého pojednávanie vedie súd tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto zákona, alebo § 183 ods. 1 prvej vety, podľa ktorej pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

23. Otázku existencie zbytočných priet'ahov v konaní, a tým aj porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy skúma ústavný súd vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti veci, podľa správania účastníkov konania a spôsobu, akým v konaní postupoval súd (II. ÚS 74/97). Tieto tri kritériá zohľadňuje pri namietaní porušenia práva na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj Európsky súd pre ľudské práva (III. ÚS 111/02, III. ÚS 29/03).

24. Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, zo sťažnosti, ako aj z vyžiadaného spisu vyplýva, že predmetom napadnutého konania je rozhodovanie o sťažovateľom uplatnených mzdových nárokoch. Vec nie je právne zložitá, o čom svedčí dostatok stabilizovanej judikatúry všeobecných súdov aplikovateľnej aj na daný prípad. Ústavný súd pripúšťa určitú mieru faktickej zložitosti veci, ktorá vyplýva z nutnosti predloženia pomerne rozsiahlej dokumentácie potrebnej pre výpočet a ustálenie výšky sťažovateľom uplatňovaných mzdových nárokov. Uvedená skutočnosť však podľa názoru ústavného súdu nemôže okresný súd zbaviť zodpovednosti za stav, v akom sa napadnuté konanie nachádza v čase meritórneho prerokovania sťažnosti.

25. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bolo správanie s'ťažovateľa ako účastníka súdneho konania v procesnom postavení navrhovateľa. Ústavný súd konštatuje, že v doterajšom priebehu napadnutého konania nenašiel také skutočnosti, ktoré by z pohľadu priet'ahov v konaní bolo potrebné pripísať na ťarchu s'ťažovateľa. Ani okresný súd vo vyjadrení k s'ťažnosti nepoukazoval na s'ťažovateľom zapríčinené priet'ahy v napadnutom konaní.

26. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Zo s'ťažnosti a zapožičaného súdneho spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 6 C 56/2014 zistil, že napadnuté konanie, ktoré prebieha 4 roky, je postihnuté nečinnosťou v rozsahu takmer 3 rokov (od 9. apríla 2014 do 20. februára 2017), čo z ústavnoprávneho hľadiska nie je akceptovateľné, najmä s ohľadom na význam nároku (mzda – citlivá vec) uplatňovaného s'ťažovateľom.

V súvislosti s uvedeným ústavný súd poukazuje na to, že okresný súd uložil žalovanému predložiť potrebnú dokumentáciu až na pojednávaní uskutočnenom 5. septembra 2017, teda až po 4 rokoch od začatia napadnutého konania.

27. Ústavný súd nemohol akceptovať argumentáciu okresného súdu poukazujúcu na „*ťažkú personálnu situáciu v obsadení sudcami*“, pretože už vo svojej predchádzajúcej judikatúre (napr. III. ÚS 337/2017) uviedol, že predmetné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, kde oprávnený subjekt požiadal o odstránenie právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a v konečnom dôsledku nezjavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné priet'ahy v súdnom konaní.

28. Ústavný súd poznamenáva, že nemožno v žiadnom prípade prenášať technicko-organizačné problémy štátnych orgánov na účastníkov konania, čo platí o to viac, ak to môže zapríčiňovať porušenie ich základných práv.

29. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 56/2014 došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

30. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

31. Vzhľadom na to, že ústavný súd rozhodol, že základné právo s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru boli postupom okresného súdu porušené, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov, a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa s'ťažovateľ nachádza.

32. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

33. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

34. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo

slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

35. Sťažovateľ sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 400 € z dôvodov uvedených vo svojej sťažnosti. Poukazuje najmä na to, že v dôsledku prietáhov zavinených postupom okresného súdu sa nachádza v stave právnej neistoty a *„neistý výsledok sporu psychicky zaťažuje sťažovateľa, čo má zásadný dopad na jeho psychickú pohodu“*.

36. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

37. Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd sťažovateľovi priznal finančné zadosťučinenie v sume 400 €, ktoré sťažovateľ v sťažnosti v uvedenej výške požadoval priznať a ktoré i ústavný považuje za primerané.

38. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku jeho právneho zastúpenia v konaní o jeho sťažnosti advokátkou JUDr. Ivanou Zmekovou, Zámocká 18, Bratislava. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

39. Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2015, ktorá bola 858 €.

40. Ústavný súd zistil, že uplatnená suma trov konania za dva úkony právnej služby vrátane režijného paušálu a DPH vykonané v roku 2016 v sume 287,50 € nepresahuje sumu vypočítanú ústavným súdom podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a neodporuje jej. Ústavný súd preto priznal sťažovateľovi úhradu trov konania v sume uplatnenej jeho právnou zástupkyňou.

41. Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa v lehote uvedenej v bode 4 výroku tohto nálezu.

42. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. septembra 2017